

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 4305

Doknr.
428078

Dato
17-06-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 20. maj 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 656 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 656:

"Vil ministeren oplyse, hvad de statslige merudgifter efter ministerens vurdering vil være ved at etablere en retssikkerhedsfond, f.eks. i Ankestyrelsen, der skal kunne pålægge en kommune at indbetale et fastsat beløb til denne retssikkerhedsfond, hvis Ankestyrelsen finder at sagsbehandlingstiden har overskredet en maksimal fastsat grænse, eller der er blevet truffet forkerte afgørelser?"

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Ankestyrelsen, som har oplyst følgende:

"Det skal indledningsvist bemærkes, at spørgsmålet forudsætter stillingtagen til en række komplicerede spørgsmål, herunder af juridisk, administrativ og økonomisk karakter. Derudover skal det bemærkes, at det er et almindeligt socialretligt princip, at der ydes hjælp fra ansøgningstidspunktet for hjælpen. Det er dog kun muligt i sager, hvor hjælpen gives som en kontant ydelse, og ikke hvor hjælpen skal ydes fx i form af hjemmehjælp eller socialpædagogisk støtte. I sager, hvor hjælpen er en kontant ydelse, lider borgeren således ikke et økonomisk tab, uanset om borgeren fejlagtigt måtte have fået afslag på sin ansøgning om en sådan ydelse. Spørgsmålet om økonomisk kompensation vurderes derfor kun relevant i de sager, hvor borgeren ikke allerede i dag bliver stillet økonomisk, som om der var truffet en rigtig afgørelse fra start.

Når Ankestyrelsen realitetsbehandler klagesager på det specialiserede socialområde er der fire reaktionsmuligheder: stadfæstelse, ændring, hjemvisning og ophævelse. Det skal overvejes nærmere, hvilke reaktionsmuligheder, der kan aktivere en kompensation. Selv om en afgørelse eksempelvis er stadfæstet, kan der være udtalt kritik af kommunens sagsbehandling.

Hvis der etableres en ordning med økonomisk kompensation til borgere, hvor Ankestyrelsen i umiddelbar tilknytning til at Ankestyrelsen træffer afgørelse om ophævelse, ændring eller hjemvisning af en sag også træffer afgørelse om eventuel økonomisk kompensation til den enkelte borger ud fra takster, der er fastsat på forhånd, skønner Ankestyrelsen, at en sådan ordning vil medføre

merudgifter i Ankestyrelsen for 10,2 mio. kr. årligt. Hertil kan der være yderligere offentlige merudgifter i kommunerne, som vil skulle kvalificeres.”

Jeg deler Ankestyrelsens vurdering og bemærker derudover, at der i tillæg til de offentlige merudgifter på 10,2 mio. kr. årligt til administration i Ankestyrelsen også forventes at være kommunale merudgifter sfa. øget sagsbehandling og administration mv., samt at disse afledte udgifter forudsætter stillingtagen til en række komplicerede spørgsmål, herunder af juridisk, administrativ og økonomisk karakter, eksempelvis af hvornår der skal ydes kompensation samt værdisætning af kompensationen.

Derudover bemærkes det, at etableringen af en fond i juridisk forstand til økonomisk kompensation til borgere forankret administrativt i Ankestyrelsen vurderes at indebære et væsentligt administrativt setup, da fonde er juridisk selvstændige enheder. Alt afhængig af, hvordan fondens forhold nærmere reguleres ved lov, vil der skulle etableres et råd eller en bestyrelse, ligesom der vil skulle etableres en særskilt administration af fonden. Endvidere må det formentlig forventes, at fonden forud for udbetaling af kompensation til borger i den enkelte sag, vil være nødt til at foretage en egen vurdering af, om der er truffet en korrekt afgørelse i sagen, og at der dermed i et vist omfang vil blive tale om dobbelt sagsbehandling. Dette vurderes at medføre væsentlige offentlige merudgifter.

Med venlig hilsen
Astrid Krag